

mit Circulære, at det selvfølgelig maatte være Stationsforstandernes egen Sag, hvilken Politik de personlig maatte have og vilde have, men den Maade, hvorpaa Enkelte vare traadte op, var, har jeg sagt, saaledes, at den efter min Overbevisning var stridende mod deres tjenstlige Forhold. Dette har jeg sagt, det vedkjender jeg mig, og jeg viger ikke tilbage for at tage Følgerne af dette mit Forsbuds Svøbdelse. — Der er et Par andre Spørgsmaal, som navnlig det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har fremdraget, og som jeg endnu skal sige et Par Ord om. Han syntes at mene, at der var taget Forsømmelse fra Regjeringens Side med Hensyn til Benyttelsen af den jydste Jernbane, og at man navnlig ikke havde gjort, hvad der kunde gjøres med Hensyn til Trafikken fra Sverrig og Norge til Frederikshavn. Jeg forstod ikke ret — ja, jeg vil ikke kalde det en Vittighed — men en Bemærkning, han fastede ud om det sjællandske Jernbaneselskabs Stilling til Indenrigsministeriet. Jeg tror, at, dersom han overhovedet vilde forhøre sig noget derom, vilde han komme til en anden Rante end den, som han i sit Foredrag gav tilkjende. At Trafikken fra Sverrig-Norge ikke har kunnet drages til Frederikshavn, er ikke, fordi det skulde være i det sjællandske Jernbaneselskabs Interesse at forhindre, at der kom en Fart i Gang navnlig fra Gøttheborg til Frederikshavn, som kunde lede Trafikken fra Sverrig-Norge ad Statsbanen syd paa. Nei, mine Herrer, Grunden, hvorfor der ikke hidtil har kunnet opnaas Noget i denne Henseende trods de Forsøg, der ere gjorte, er selvfølgelig den Mangel, der er tilstede, at den vendsysseliske Bane og den øvrige Del af den jydste Bane ikke ere sammenhængende; forinden de blive det, tør det ikke forventes, at Trafikken i nogen væsentlig Grad vil vende sig denne Vej, da man har det nemmere og bekvemmere ad en anden. Jeg agter derfor med det Allerførste at forelægge det høie Thing et Forslag til Tilværelse af en fast Bro over Limfjorden. Det ærede Medlem talte fremdeles om de stedsundne Løstforhøielser og mente, at jeg derigjennem havde skadet Trafikken paa de jydsk-synske Jernbaner. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret, naar han betragter Forhøielser af ganske enkelte Sætter for sig, og derimod lader den øvrige dermed sammenhængende Del af den hele Foranstaltning være udenfor Betragtning. Det er rigtigt, at Løst for de gjennemgaende Lure er forhøiet med en Bagatel, men det er lige saa vist, at Løst for den egentlig lokale Trafik, forsaavidt man vil benytte Dobbeltbilletter, er bleven aldeles uforandret, undtagen forsaavidt som disse Dobbeltbilletters Varighed er udstrakt til at gjælde den dobbelte Tid af den, de hidtil have gjældet for. Dernæst er der samtidig dermed ikke kommet saa Forandringer i Godstærterne for længere Afstande, og navnlig tror jeg, at maatte sige, at, naar ærede Medlemmer ville se paa de Løst, som vedkomme navnlig Kreaturtransporten, ville de finde, at der er kom-

met betydelige Nedfættelser paa de længere Vej. Men Et maa jeg endnu bede fastholdt, og det er, at samtidig med disse Løstforhøielser indtraadte der en Driftsudgiftsforhøielse for de jydsk-synske Baner, som jeg ikke dristede mig til at overtage, medmindre jeg var i Stand til at skaffe en tilsvarende Indtægtsforhøielse, og denne Forøgelse af Driftsudgiften skyldes Indførelsen af Natog gjennem Tøen til Fredericia og fra Fredericia den ene Vej til Bamdrup og den anden til Aarhus, Foranstaltninger, som allerede i lang Tid have været ønskede, ikke blot af dem, der jevnlig varenhviste til at benytte Banerne til Personbefordring, men ogsaa af Postvesenet, og jeg tør sige, at denne Betingelse var aldeles nødvendig for overhovedet at kunne fikke det nordlige Jylland en nogenlunde passende og forsværlig Forhyning med Post. Jeg tror saaledes, at, naar man vil overveie hele dette Spørgsmaal gjennem alle dets Faser, maa man erkjende, at der er stet betydelige Forbedringer i de Betingelser, hvorunder baade Person- og Godstrafikken finder Sted paa de jydsk-synske Baner.

Konseilspræsidenten: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) sluttede sine Udtalelser igaar med et Angreb paa Konseilspræsidenten i Anledning af en Udtalelse, der skulde være falden fra min Side ved et Valgermøde. Jeg tror ikke, at det i det Hele taget er heldigt at bringe Forhandlinger fra Valgermøder her ind i Folkethingssalen, allermindst et Emne som det berørte, og jeg skal derfor ikke komme videre ind paa selve Sagen, men kun fremhæve, at jeg ikke kan vedkjende mig de Ord, som man her har villet tillægge mig, samt at jeg ved et andet Valgermøde tilfulde har haft Leilighed til at imødegaa et lignende Angreb; jeg kan i den Henseende henvise til en længere Beretning derom i Berlingske Tidende Nr. 212.

Frederiksen: Jeg bad om Ordet under de tidligere almindelige Udtalelser, ikke fordi jeg selv ønskede her at fremsætte de almindelige Finantsbetragtninger, som jeg kunde have ønsket senere at fremsætte i Udvalget, hvis jeg — hvad jeg haaber ikke vil ske — atter blev Medlem af dette. Det er overhovedet ikke Finantsstiltanden, der foreligger her til Forhandling; her taler man jo ganske i Almindelighed om, hvad ærede Medlemmer kunne føle sig opfordrede til at sige — om alt Muligt, siger et æret Medlem — og dette er ganske rigtigt. Jeg bifalder, at man her taler om Alt; det følger af Sagens Natur, at det i Virkeligheden er hele Administrationen, der foreligger her, og dette er jo ogsaa Sedvane ved Finantslovens 1ste Behandling i Folkethinget. Man hører ibelig Klage over Finantslovsbehandlingen her, men jeg tror, at Mange af dem, der for Tiden gjøre sig til Organer for disse Klager, have nogen Skyld i,